

[Hans Nielsen.]

lingshus", hvor der var 3 000 Landmænd til Stede, og hvor det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal var Hovedtaleren sammen med det ærede Medlem Hr. Pinstrup. Det var den Gang, man forberedte sig paa at overtage Magten efter Ministeriet Stauning. Hvad var det, man lovede Landmændene ved denne Lejlighed? Da lovede man, at de skulde faa Nedsættelse i de alt for haardt tyngende Skatter til Stat, Amt og Kommune.

Hvorledes holdt man saa disse Løfter, da man fik Magten i Perioden 1926—29? Vi ved alle sammen, at de ikke gjorde det ringeste for at opfylde de Løfter, som de havde givet Landmændene. De gjorde heller ikke det ringeste for at opfylde de Løfter, som man gav de særlig nødstedte Landmænd, der fik Anvisninger paa forskellig Hjælp, som skulde kunne ydes, for saa vidt den socialdemokratiske Regering blev styrtet og Venstre sammen med de Konservative kom til Magten. Alle de Løfter, som man paa dette store Møde gav de 3 000 Landmænd, er aldrig blevet indfriet.

Naar nu det ærede Medlem Hr. Krag, der jo er en særlig Ven af de danske Landmænd, vil give det Udseende af, at for saa vidt der sad en anden Regering end den nuværende, var de danske Landmænd anderledes i Salveten, maa jeg henvise til den Historie, som vi har fra 1926 til 1929; den taler et tilstrækkelig tydeligt Sprog om, hvad Landmændene, baade de, der er tynget af Skatter, og de, der er tynget af haard Gæld, kan vente sig, for saa vidt de andre kommer til Magten.

Den nuværende Regering har mødt med mange Forslag, som alle skulde tjene til at afhjælpe Arbejdsløsheden og til at fremme Erhvervslivet. Der er et Forslag, der ikke er nævnt, men som jeg dog maa skænke to Ord her i Dag. Det er det Forslag, som den højtærede Landbrugsminister har stillet om at anvende godt og vel 3 Mill. Kr. til Køb af to store Herregaarde nede paa Lolland. Der vil indvindes henimod 2 000 Tdr. Land Agerjord, for saa vidt man køber disse Ejendomme, der vil altsaa kunne blive et meget stort Antal Husmands-lodder paa denne Jord. Det er noget af Landets bedste Jord, som her kan faas til Købs, og den kan faas til Købs paa meget billige Vilkaar. 100 à 200 Husmandsfamilier vil altsaa kunne finde Hus og Hjem og Beskæftigelse og Levebrød, for saa vidt vi udstykker denne Jord,

Nu kommer Regeringen med et Forslag og beder Rigsdagen om at faa Svar inden den 15. Januar, thi saa længe har man Godserne paa Haanden. Hvorfor i al Verden styrter de to Partier, de Konservative og Venstre, der er saa ivrige efter, at der skal sættes noget i Gang, da ikke til og siger: Ja, lad os købe denne Jord, lad os snarest muligt faa begyndt at bygge der! Saa kommer Byggearbejde, saa kommer Jordarbejde, og saa kommer mange Mennesker i Beskæftigelse med at bygge disse Huse; saa kan Folk flytte ind, som kan tjene Føden i disse Huse, og det vil altsaa dreje sig om mange Hundrede Menneskers Beskæftigelse.

I Stedet for bliver Sagen udsat, ja, man ser endogsaa det Særsyn, at naar man kommer med et saadant Forslag, som skal skaffe Folk Arbejde, saa siger de Konservative: Realiteten interesserer os ikke, nej, maa vi høre, hvordan det ligger politisk, hvordan er den politiske Afgørelse i denne Sag? Det forlanger man, saaledes tager man paa Spørgsmaalet fra konservativ Side. Og Venstre vil ikke give noget Svar. De kræver, at Ministeren skal skaffe Udsættelse. Foreløbig er det udsat i 14 Dage. I 14 Dage kan der altsaa ikke begyndes paa Realiseringen af hele dette Projekt dernede.

Saadan er det med det ene Spørgsmaal, saadan er det med det andet Spørgsmaal, naar vi kommer med dem, udskydes de, forhales de og saboteres de, og derefter staar de ærede Partiernes Ordførere som det ærede Medlem Hr. Krag frem her i Salen og agerer de uskyldige og siger: Hvorfor bliver det ikke til noget, hvorfor haster Regeringen ikke mere? Det er den Talemaade, som vi kan vente fra den Side.

Det ærede Medlem Hr. Krag fordybede sig særligt i den Tomhed, der var i den højtærede Statsministers Tale. Men med Hensyn til det positive, tør jeg nok sige, oversteg det, som det ærede Medlem Hr. Krag præsterede, langt, hvad man tidligere har været Vidne til her i dette høje Ting. Man kunde endogsaa fristes til at anvende et Ord af en ikke ukendt afdød Franskmand, Danton, da han talte om „det evige Intet“. Det synes jeg lurede bag ved den Tale, som det ærede Medlem Hr. Krag holdt her i Gaar.

Der var ikke noget positivt i den. Der var dog — og det er det, jeg vil slutte med — noget positivt i samtlige 3 Ordføreres Taler. Det var, da det ærede Medlem Hr. Hans Hansen talte om den kun-